

213 Hvězda svítí nad Betlémem

transpozice -7

1. Hvěz - da sví - tí nad Be - tlémem, ne - be ple - sá, zem zní

zpěvem, svě - tlem zá - ří jes - ky - ně ja - ko raj - ská sva - ty - ně.

2. Hostem jejím Syn je Boží,
v jehož ruce Pán vše složí;
a zde leží maličký
v klínu chudé matičky.

3. Pánu svému vstříc již spějme,
s nebem slávu, čest mu vzdejme;
Bůh sám z nebe přišel k nám,
zemi změnil ve svůj chrám.

2. Hos - tem je - jím Syn je Bo - ží, v je - hož ru - ce Pán vše

slo-ží; a zde le - ží ma - lič - ký v klí - nu chu - dé ma - tič - ky.

3. Pá - nu své - mu vstříc již spějme, s ne - bem slá - vu, čest mu

vzdejme; Bůh sám z ne - be při - šel k nám, ze - mi změ - nil ve svůj chrám.